

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det kommer da an på, hvilken vej han vil tage. Hvis der er to veje, og den ene går ind i en dejlig lysegrøn skov, og den anden går ind i en dum mose, vil man da godt vide, om det er den første vej eller den anden vej, man skal gå ad. Jeg synes da, at det er rimeligt nok, at vi forbeholder os ret til at vide, hvad det er for en vej, regeringens vil gå, før vi siger, om vi er enige eller uenige.

Jeg er meget uforstående over for det synspunkt, som Venstre giver udtryk for her, at man på forhånd skal sige: Vi går hele vejen med USA. Jeg er virkelig overrasket over, at man kan have en så ukritisk holdning til, hvordan man skal føre landets udenrigspolitik. Er det da ikke rimeligt, at man tænker selv? At man spørger: Er det her en god løsning eller en dårlig løsning?

Indtil nu er det gået godt, synes jeg, men jeg vil da forbeholde mig ret til at kunne sige fra, hvis det modsatte sker. Når man går ind i krige og militære interventioner, så ved vi jo alle sammen, hvordan tingene udvikler sig. Da Vietnamkrigen startede, var det bare en lille krig; det blev et mareridt for USA. Da russerne gik ind i Afghanistan, var det i starten en lille krig. Det udviklede sig voldsomt og voldsomt negativt.

Jeg ved ikke, hvordan det her udvikler sig, og jeg vil forbeholde mig ret til at tænke selv, om jeg vil støtte den pågældende udvikling.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Ulla Tørnæs har skrevet sig på til anden omgang, så der kan det fortsætte. Nu er det altså hr. Jann Sjørnsen som den sidste i første omgang.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Efter den 11. september kunne man jo umiddelbart befrygte, at amerikanerne ville tage sagen i egen hånd ved at indlede nogle gengældelsesangreb på Talebanstyret eller der, hvor man måtte formode at bin Laden findes. Det skete ikke. Det var derfor, jeg også udtrykte: Lad os nu se, hvad der sker. Amerikanerne valgte i stedet for helt klart at satse på en international koalition af allierede, som de kunne stå sammen med i den situation, som for os alle er så vanskelig.

Jeg må sige, der er helt klart ændret mange ting efter den 11. september, og det er den situation, vi må forholde os til nu.

Det kan selvfølgelig være udmærket at forbeholde sig retten til at tænke selv, men kunne

man så ikke tænke sig, at det bedste for Danmark, det bedste for hr. Holger K. Nielsen, SF og alle os andre herinde er at sige: En stærk solidaritet med amerikanerne er den største garant for, at de ikke selv bryder ud af koalitionen, går deres egne veje, men netop tænker sig om og tænker sammen med os andre?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, det kan det være, og det er jo også det, som indtil nu har været tilfældet i Europa i forholdet til USA, men hr. Jann Sjørnsen må jo også være klar over, at der jo er forskellige nuancer også mellem de europæiske lande i det her spørgsmål.

Det, jeg ligesom har været lidt kritisk over for, er den fornemmelse, at Danmark har været på den helt, helt ukritiske linje, når man siger, at man støtter hele vejen uden forbehold. Det er jeg ikke sikker på er klogt.

Der er fornuft i, at vi går ind og påvirker situationen, som vi har gjort, og derfor støttede SF også NATO-erklæringen. Vi har støttet de initiativer inden for EU, der har været oppe. Det er fint nok. Men det eneste, jeg siger, er, at det er meget lidt klogt, at man i den grad fraskriver sig retten til selv at tage stilling, at man i den grad udskriver en blankocheck til USA til at gøre hvad som helst, når som helst og hvor som helst.

Det er faktisk det, der er tilfældet, og det er det, vi har kritiseret.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg mener faktisk, at den danske linje har været rigtig, og jeg mener, at den har givet os optimal indflydelse i de drøftelser, der har fundet sted i NATO-rådet, i EU-sammenhæng m.v. Havde Danmark vaklet dér, så tror jeg faktisk ikke, vi havde haft mulighed for i så stor udstrækning at påvirke det, der skal ske.

Det tror jeg vi har haft, og jeg tror faktisk også, at regeringen i denne her sammenhæng har brugt de muligheder for indflydelse også for at stille forskellige muligheder på bordet og være villig til at drøfte dem. Det hele er jo ikke så enkelt, hverken i USA, i den amerikanske administration eller i Europa.

Der er det, jeg tror, at den strategi, som hr. Holger K. Nielsen anbefaler her i dag, ikke er den strategi, der vil sikre, at den nødvendige omtanke og besindighed får lov til at råde i de amerikanske sind, i den amerikanske admini-